

JUST DO IT!

Espoon Dipolissa järjestettiin tammikuussa suuri evankelioimiskongressi E4. Kongressiin osallistui 800 ihmistä, joista suuri osa oli nuoria, kuten järjestäjät olivat toivoneetkin.

- **Jokaisella ihmisellä on oikeus turvautua Jeesukseen.** Meillä kristityillä ei ole lupaa evätä heiltä tätä oikeutta. Ja pelastus ei ole mikään ”kiitos puoli kuppia” -pelastus, vaan kun Jeesus pelastaa, Hän pelastaa täydellisesti. Näin aloitti **Kalevi Lehtinen** Suomen Evankelioimiskongressin ensimmäisenä päivänä pitämänsä teemaluennon ja maalasi kuulijoidensa eteen haasteen:

- Meillä Euroopassa on rakenteet, jotka on luotu säilyttämistä, ei valloittamista varten. Joka päivä 4500 ihmistä eroaa kristillisistä kirkoista maanosassamme. Tämä on tikittävä aikapommi.

- Miten olemme onnistuneet kasvattamaan yhden maailman passiivisimmista kirkkokansoista Suomessa, luterilaisuuden linnakkeessa? Tilanne on sama kuin jo 31 vuotta sitten, edellisen evankelioimiskongressin aikana. Olemme kuin jalkapallokentällä. Kentällä olevat 22 pelaavat itsensä näännyksiin, vaikka tarvitsisivat kipeästi lepoa, ja 55 000 istuu katsomossa, vaikka tarvitsisi kipeästi liikuntaa. Haasteemme on, mitä tekee tavallinen seurakuntalainen. Onko hän sijoittaja vai kuluttaja?

- Nyt tarvitaan todellista evankeliumiepidemiaa, joka leviää ihmiskosketuksesta.

- Tulevaisuuden kirkko ei ole museo vaan sissiliike!

Saman Isän lapsina

Kongressin työskentely jakautui aamupäivän yhteisiin teemaluentoihin ja raamattutunteihin, jotka olivat tapahtuman parasta antia. Lounaan jälkeen jakaannuttiin strategiapajoihin, joissa työskenneltiin kolmena iltapäivänä. Niissä oli tarkoituksena luoda yhdessä strategioita. Tarjolla oli strategiapajoja mm. evankelioimisen teologiasta, evankelistan kutsukumuksesta ja tehtävästä, evankeliumista ja taiteesta sekä mediasta. Vielä ennen iltoja oli vuorossa valinnaispajat, jotka vaihtuivat päivittäin. Ne tarjosivat mm. eri työmuotojen esittelyjä ja katsauksia.

Tapahtuma oli järjestetty laajalla pohjalla. Ensimmäistä kertaa olivat mukana myös niin kutsutut uudet, itsenäiset seurakunnat, jotka ovat syntyneet karismaattisen liikehdinnän myötä. Mielestäni järjestäjät olivat onnistuneet ottamaan kaikki huomioon, ja se loi pohjaa yhteydelle ja uusille kohtaamisille. Erityisesti mieltä lämmittivät vanhojen konkareiden hyväntuuliset tervehdykset ja rohkaisevat sanat, joita jaettiin säästelemättä. Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli sekä haastava, varustava, innostava että rohkaiseva.

E4-kongressin pääsihteeri Arto Valkeapää muistutti jo kongressia edeltävässä rukousillassa Jeesuksen ruokkimisihmeestä, joissa hän käytti viittä leipää ja kahta kalaa. Kun tulemme Jeesuksen luo, hän ei pyydä

Kalevi Lehtinen puhumassa strategiapajassa Evankelistan kutsumus ja tehtävä
(E4-kuvapalvelu, Credocenter)

meiltä sitä, mitä meillä ei ole, vaan sen, mikä meillä on. Ja kun tuomme itsemme hänen siunattavakseen, se riittää.

Joko sattuu riittävästi?

Jose Turunen, Jyväskylän Vapaaseurakunnan nuorisotyöntekijä, kantoi huolta maamme nuorista.

- Eikö meihin satu vielä riittävästi? Emmekö ole menettäneet riittävästi nuoria, jotta rukoilisimme: "Herra, muuta kohtalomme."

- Jos katsomme omaa elämäämme, oman seurakuntamme elämää tai kristinuskon yleistä tilaa Suomessa tänään ja oletamme, että kaikki jatkuu niin kuin tähänkin asti, niin tulemme menettämään suurimman osan seuraavista sukupolvista iankaikkiseen kadotukseen – paitsi jos Jumala kääntää kohtalomme.

- Mitä tulee tulevaisuuteen, on olemassa kolmenlaisia ihmisiä: niitä, jotka

antoivat vain kaiken tapahtua, niitä, jotka tekivät tulevaisuutta ja niitä, jotka ihmettelevät, mitä oikein tapahtui.

- Evankeliumi tulee julistaa yksinkertaisesti. Väitän, että olemme tehneet siitä liian monimutkaista. Osaamme kyllä kertoa toiminnastamme, mutta emme Jeesuksesta. Ja toiseksi Jeesuksen käsky tehdä opetuslapsia tulee ottaa vakavasti. Väitän, että olemme tehneet Jeesuksen seuraamisesta liian kevyttä. Ihmiset kyllästyvät jäsenyyteen. He tarvitsevat riittävän haasteen. Me emme saa luisua pintakristillisyyden kompromisseihin. Jeesusta on seurattava hänen ehdoillaan.

Mari Moilanen, teol. yo